

Nowy Sącz, 18 stycznia 2023 roku

Trybunał Konstytucyjny

al. Jana Chrystiana Szucha 12A
00-918 Warszawa

Skarżący: G D

Uczestnicy: 1) Minister Sprawiedliwości;
2) Prokurator Generalny.

Sygn. akt SK 89/22

PISMO PROCESOWE SKARŻĄCEGO

W odpowiedzi na stanowiska Ministra Sprawiedliwości i Prokuratora Generalnego, działając imieniem własnym, wnoszę o:

- 1) stwierdzenie niekonstytucyjności zakwestionowanych w skardze konstytucyjnej przepisów;
- 2) rozpoznanie skargi konstytucyjnej na posiedzeniu niejawnym.

UZASADNIENIE

Zdaniem skarżącego zachodzą podstawy do stwierdzenia niekonstytucyjności zakwestionowanych przepisów.

Odnosząc się do argumentów uczestników, skarżący podnosi że sam prawodawca dostrzega podobieństwo roli kuratora procesowego do roli pełnomocnika procesowego, bo nie wprowadził całkowicie odrębnego systemu ich wynagradzania, lecz odwołuje się do stawek adwokackich i radcowskich. Sposób jednak w jaki to zrobił tj. poprzez uregulowanie, że wynagrodzenie kuratora procesowego nie może co do zasady przekroczyć 40% stawki adwokackiej lub radcowskiej jest sprzeczny z przywołanymi w skardze wzorcami konstytucyjnymi, a jest to szczególnie widoczne na tle niniejszej sprawy. Pozostawione Sądom zbyt szerokie uznanie w zakresie decydowania o wynagrodzeniu kuratora w sytuacji, gdy po nieskutecznym ustaleniu miejsca pobytu strony, podejmuje w sprawie działania w interesie strony i zastępuje ją niczym pełnomocnik procesowy (art. 69 § 3 w zw. z art. 146 KPC), narusza zasadę równości i zasadę ochrony

praw majątkowych w postaci prawa do wynagrodzenia. Kurator od samego początku sprawy, aż do jej zakończenia nie wie jakie otrzyma (nawet w przybliżeniu) wynagrodzenie, gdyż kwestia ta pozostawiona została niemal swobodnej decyzji Sądu. Nawet wprowadzone przez prawodawcę w § 1 ust. 3 przedmiotowego rozporządzenia przesłanki podwyższenia wynagrodzenia kuratora, pomimo ich spełnienia (tak jak w niniejszej sprawie) nie zapewniają mu prawa do wynagrodzenia na poziomie wynagrodzenia pełnomocnika. Zatem kurator procesowy już na etapie ustanowienia go, jest w kwestii wynagrodzenia traktowany nierówno na tle podobnych podmiotów. Okoliczność, że kuratorami ustanawiani są czasem pracownicy sekretariatów sądów lub inne osoby niewykonujące zawodu adwokata lub radcy prawnego nie sprawia, że dopuszczalne jest co do zasady nierówne ich traktowanie. Zdaniem skarżącego kuratorzy procesowi i pełnomocnicy procesowi, a zwłaszcza ci ustanowieni przez Sąd z urzędu, stanowią grupę podmiotów podobnych bowiem ich zadaniem jest reprezentacja strony, działanie w jej interesie i to z polecenia władzy (w przypadku pełnomocników z urzędu i kuratorów). W ocenie skarżącego, aby nie dochodziło do naruszania norm konstytucyjnych, wynagrodzenie kuratorów procesowych winno być co do zasady równe wynagrodzeniu pełnomocnika, chyba że jego minimalny nakład pracy o którym wspominali uczestnicy, przemawiałby za obniżeniem wynagrodzenia. Taki sposób regulacji uwzględniałby przywołaną przez Ministra Sprawiedliwości racjonalizację motywów orzeczenia w przedmiocie wynagrodzenia kuratora z uwagi na okoliczności danej sprawy i konieczność ochrony interesów majątkowych stron zastępowanych, a jednocześnie usuwałby wprowadzoną co do zasady nierówność. Dalej skarżący podnosi, że przywołanie przez uczestników norm prawnych wedle których wynagrodzenie pełnomocników może zostać podwyższone, jest nieadekwatne do niniejszej sprawy, ponieważ stanowi ono o podwyższeniu wynagrodzenia ponad stawkę minimalną i ściśle określoną, a przez to niejako gwarantowaną, czego – jak już wcześniej zostało wspomniane – nie ma w przypadku kuratorów ustanowionych dla stron w sprawach cywilnych.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak na wstępie.

RADCA PRAWNY

Załączniki:

1. odpis pisma w 4 egz.